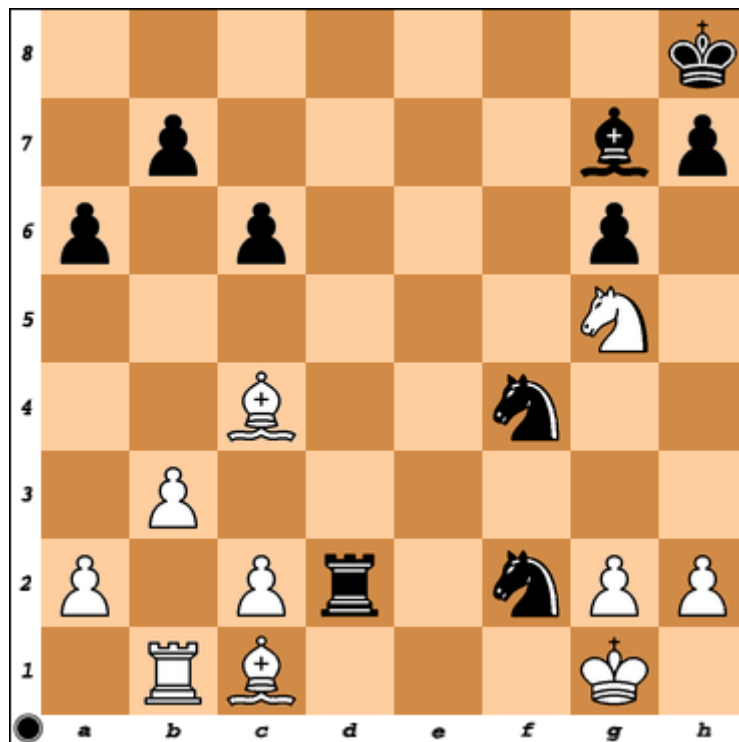

løst og fast omkring

Skørping Skakklub

Juni 2023

49. årgang nr. 5

Nakamura - Svidler

chess.com speed 2021

Find bedste sorte træk, løsning side 12

Partier

Himmerlandsmesterskabet

Regner yder 1.hjælp til Marshall

Så var der igen juniorskak i Skørping - skønt

Tre indbydelser til sommerskak, se nærmere på side 34

Så var der igen juniorskak i Skørping – skønt! v/HA

Lørdag den 22. april var lidt af en historisk dag for Skørping Skakklub, idet vi efter nogle års ventetid igen blev beriget med et juniorskakstævne i vores hjemby.

Stævnet, der blev afviklet under virkeligt gode forhold på Skørping Skole, tiltrak 30 deltagere samt adskillige ledere og engagerede forældre. Der er vist ikke nogen tvivl om, at vi lægger billet ind på noget tilsvarende i den kommende sæson.

Som sædvanligt spillede de unge mennesker hurtigskak. Gruppeinddelingen skete på grundlag af tidligere præstationer, samt for en dels vedkommende ledernes vurdering af spillernes styrke. I alle opgør i grupperne 2 og ”begyndere” havde hver spiller et hvidt og et sort parti. I den øverste gruppe skulle alt derimod afgøres i én enkelt kamp.

Slutstillingen i de 3 grupper blev:

Gruppe 1:

1. Ture Jungberg Nielsen, Aalborg	7 p
2. Egor Repey, Aalborg	5½ -
3/4. Mads Quist, Hjallerup	4½ -
Shoh Zazar Aziziov, Aalborg	4½ -
5. Shah Nazar Abdusadmov, Aalborg	3½ -
6. Anders Thomsen, Aalborg	2 -
7/8. Silas Lund Majlund, Aalborg	½ -
Han Ngyuen Le Quy, Aalborg	½ -

Gruppe 2:

1. Kristian Lininski, Aalborg	11½ p
2. Daniels Lininski, Aalborg	11 -
3. Maja, Jetsmark	9½ -
4/5. Konrad Sørensen, Jetsmark	7½ -
Erik Hustvedt, Aalborg	7½ -
6. Sigurd B. Sørensen, Jetsmark	6 -
7. Ivan, Jetsmark	3 -
8. xxxxxxxx	-----

Gruppe 3:

1. Storm Holmgaard, Skørping	40 p
2. Tamim Alomar, Aars	36 -
3. Magnus E. Brønderslev	31 -
4. Ryan, Jetsmark	29 -
5. Malthe Kløve Thygesen, Aalborg	29 -
6. Mads K., Brønderslev	29 -
7. Casper Christensen, Skørping	29 -
8/9. Malthe Møller Kristiansen, Skørping	28 -
Julie-Elisa, Jetsmark	28 -
10/11. Ali Majidi, Aalborg	27 -
10/11. Martha, Jetsmark	27 -
12. Albert Breinholt Hoffmann, Jetsmark	23 -
13. Rosheth, Aalborg	20 -
14. Maja Larsen, Skørping	16 -

Alle vore 3 deltagere spillede altså i gruppe 3, hvor Storm satte tingene på plads i toppen. Casper landede i midterfeltet, mens Maja var ret beskeden lige den dag, men hun var ellers involveret i mange meget jævnbyrdige kampe.

Som man hurtigt får øje på ved at kigge på deltagernes navne, spillede rigtigt mange deltagere med udenlandsk baggrund med i Skørping. Forældrene til både børn med dansk eller udenlandsk baggrund var mødt flittigt frem for at levere moralsk støtte, så der blev også solgt masser af god mad samt drikkevarer i køkkenet, som havde travlt dagen igennem. - Konklusionen på stævnet må være, at vi arrangerer igen til næste år!

Skak som det bør være v/Steffen Nielsen

I disse år er der meget snak om, at det kan være svært at starte i skakklub. Det etablerede selskab spiller seriøst turneringsskak, og som uerfarene kan det være svært at få en fod indenfor, hvis man bare vil hygge. Men i Skørping Skakklub går det vist meget godt med medlemstallet?

Jeg startede i Skørping Skakklub i efteråret 1989. Jeg blev headhuntet af Hans Andersen i forbindelse med klubbens kæmpeskakarrangement ved Støvring byfest i august. Som 14-årig var jeg allerede stærkt grebet af spillet og havde gået i undervisning fredag eftermiddag ved Peter Riise Jensen i Skørping. Min skaklige indsats havde været begrænset til granskning af Støvring Biblioteks sporadiske skaksamling (Nimzowitsch' Mit System er ikke for unge mennesker, skal jeg hilse at sige) samt spredte partier mod mere eller mindre velvillige familiemedlemmer og klassekammerater.

Men nu skulle jeg altså begynde hos de voksne. Jeg ankom med bussen fra Støvring en mandag aften i september og trådte ind i lokalet i Medborgerhuset på Nykirkevej. Ad trapperne op til det lille te-køkken til venstre, og spillelokalet til højre.

Min kone anklager mig tit og med god ret for at have en særdeles dårlig hukommelse om alt i min barndom. Jeg aner da ikke, hvor gammel jeg var, da jeg lærte at gå, cykle, læse og skrive. Selv ville hun uden problemer kunne affatte en historisk korrekt afhandling om sin første røkketand.

Hun har helt sikkert ret, jeg var nok en lidt verdensfjern og dertil genert gut. Men på 34 års afstand husker jeg til gengæld klare detaljer fra mit første møde med Skørping Skakklub. K.E. Løgstrups teori om en særlig stemthed, som man oplever i unikke øjeblikke i barndommen, har tydeligvis noget på sig. Stemtheden aktiveres for de fleste børn måske nok af marmelade-madder og mormor-kram, men for mig var udløseren åbenbart den tykke piberøg, der flød tungt over brætterne i Skørping Skakklub.

Jeg husker således mit første "løse" parti, som jeg spillede den aften mod Hans, inden klubpartierne gik i gang. Ikke sådan træk-for-træk, trods alt, men jeg husker, at jeg tabte, og at Hans sagde noget i retning af, jeg da spillede meget fornuftigt. Jeg husker ikke lignende rosende ord fra Hans siden. Måske er det også derfor, episoden har bidt sig fast.

Jeg husker, at jeg kom med i B-gruppen i klubturneringen. Begrebet “at spille med de voksne” skal tages mere end bogstaveligt, for gennemsnitsalderen i Skørping Skakklub var nok et godt stykke over 50 på det tidspunkt, og i min gruppe var den nok tættere på 60. Jeg kan ikke udelukke, at der var en enkelt af mine modstandere, der hverken røg pipe eller cigar, men mit indtryk var i hvert fald, at rygning var så lige fundamentalt for det kongelige spil i Skørping Skakklub som doping var for cykelsporten på samme tid. Set i det lys er det faktisk utroligt, at rygning blev forbudt i klubben kun cirka 10 år senere (det gik dog heller ikke stille af sig, som jeg husker det!). Der skal i den forbindelse lyde en dobbelt tak/beklagelse til min mor, som mandag efter mandag måtte døje med vederstyggelig røglugt fra mit tøj i grovkøkkenet i Støvring, når jeg stavrede hjem fra skak tæt på midnat.

Hvis jeg skal bruge ét ord til at beskrive stemningen i klubben, så må det være “fortættet”, og det var altså ikke kun røgen og den stærke kaffe, der gjorde det. Jeg vil ikke forsøge at analysere yderligere på det, men sagen er, at jeg straks følte mig overordentlig hjemme i en verden, som jeg aldrig havde vidst fandtes, men som jeg straks forstod, kunne blive min for livet.

Og hvem var det så, jeg skulle krydse klinger med i den nederste gruppe i klubturneringen? Det var blandt andre tysklærer Niels Riis, farvehandler Hardy Andersen, lægerne Per Christensen og Jørgen Peter Ærthøj, landpostbud Jens Thygesen, graver Poul Erik Simonsen, saddelmager Richardt G. Jensen, maskinstationsejer Vagner Christensen, sygeplejer Eichler Madsen, ingeniør Jens Müller, arbejdsmand Anker Nielsen, tandlæge Carsten Jensen (som senere blev min faste chauffør fra Støvring) samt professor for samfundsudvikling og planlægning Hans Gullestrup, hvis værker om kultur jeg skulle stille kraftigt bekendtskab med senere på Aalborg Universitet. Ved skakbrættet var han dog knap så ærefrygtindgydende.

Mit første parti var mod Niels Riis. Tysklæreren kunne godt være en mundfuld at holde af, men denne aften viste han sit medgørlige væsen. Ikke blot ved, at det lykkede mig at vinde partiet, men også fordi han bagefter roste mig for at besidde “ungdommens uovervindelig”.

Det havde jeg næppe, men faktisk vandt jeg de første seks partier det efterår. Herefter fulgt et smerteligt nederlag mod Vagner Christensen (det er måske lettere at huske sine nederlag). Jeg husker, at jeg ofrede en officer mod at få lov at vinde en kvalitet, og først cirka 10 træk senere gik det op for mig, at den byttehandel vist ikke var til min fordel!

Det er næppe retfærdigt over for Vagner, men jeg husker ham primært for hans helt særlige indsats til julefrokoster og forårsafslutninger. I første omgang selvfølgelig for

hans medbragte, fremragende frugtsalat i vaskebalje, men også specifikt for en særlig optræden, hvor Sven Erik Østergaard på guitar spillede for til visen "Dit hjerte er i fare, Andresen". Vagner sang ikke med som sådan, men formåede at lægge en helt unik supplerende baggrundsrytme, i det han brummede "Ba-dum-bum-bum" i pauserne i teksten. Hør for jer et lettere beruset mandekor:

"Dit hjerte er i fare Andresen
Det er det jo hver gang, det bliver maj
(Vagner: Ba-dum-bum-bum)
Når fuglene sig parrer, Andresen
Så er der også bud efter dig
(Vagner: Ba-dum-bum-bum)
I dit unge hjerte svulmer kraften
Der er erotik i luften, hvor du så går hen"

og så fremdeles.

Fik jeg nævnt, at der var et overtal af mandlige skakspillere i klubben også dengang?

De høje herrer i A-gruppen fik jeg lov bekæmpe i årene, der fulgte, for jeg vandt faktisk B-gruppen i mit første år. Det selskab var ikke mindre mindeværdigt. Tak til Arne Søgaard for at have beriget mig med begreberne "Sjældent har jeg set Sverige så tydeligt" samt "Lad ham nu ligge" (som afslutning på en samtale om et afdødt medlem af klubben). Tak til Sven-Erik for at vise, at skak går fint hånd i hånd med højlydt fløjten og sange om Onkel fra Minnesota. Tak til Regnar Simonsen for artikelindledningen i Skørping Skakblad "Steffen har tit voldt mig problemer. Også på skakbrættet", samt den enorme oplevelse han gav mine forældre ved at dukke op til et privat sommerparti hos mig i den måske tykkeste uldsweater, Nordjylland til dato har bevidnet. Tak til Arne Christensen for teoriduelleerne i åben spansk, og til Peter Langeland for at give mig troen på at alle ofre fungerer, hvis de blot hamres med stor nok kraft ned i brættet.

I de senere ungdomsår spillede jeg også holdkampe, juniorstævner og Himmerlandsturneringen i Aars. Hans og Niels Christian var sammen med min far mine faste chauffører, og de fantastiske mennesker, som jeg har mest at takke for i mit skakliv, var aldrig blege efter at køre en omvej for at tage mig med til skak. For Niels Christian indebar omvejen typisk fem omgange rundt i rundkørslen ved Haverslev, men det må I ikke sige til nogen. Hans' omveje var mere uransagelige, da de typisk var kørt på det tidspunkt han, en halv til en hel time for sent, nåede frem til

Porsborgvej og hentede mig. Så var det alligevel forbundet med større sikkerhed at opsøge Hans i Bælum, hvor man altid var (og er) sikret fornem beværtning, og et opslået skakbræt på ledige bordflader og gulvarealer, såfremt sådanne skulle forefindes. Det er helt sikkert, at min interesse for skakkens mere kunstneriske aspekter har sit udspring i Bælum, hvor jeg med Hans har løst utallige retroopgaver fra de magiske Smullyan-bøger samt studierne i Skakbladets julekonkurrence.

Når valget står mellem “sent” og “aldrig”, så foretrækker jeg alligevel “sent”. Ellers havde jeg næppe overlevet skakturene til Ungarn med Hans, Charlotte Staun, Jesper Thomsen, Richard Lilja og andre skiftende medrejsende. Selv det år, da Hans’ Bæmobil brød sammen i Sønderjylland på vej sydover, tog han blot med Falck tilbage til mekaniker-Poul i Bælum og lod os andre fortsætte i tog, før han indhentede os i Eger til turneringsstart og velfortjent kedel-gullasch i Bajor Sörház.

Jeg kom relativt sent i gang med at spille skak i klub (i dag skal man jo være stormester som 12-årig, hvis man vil se sig selv i øjnene som skakspiller), men takket være den varme velkomst i Skørping Skakklub fandt jeg min verden, trods alt. Jeg vil altid se mine mandage aftener på Nykirkevej som billedet på alt det, der er godt ved det danske foreningsliv og nok ved livet generelt.

Jeg håber, jeg snart får mulighed for at besøge Skørping Skakklub igen. Trods nye lokaler og medlemmer fornemmer jeg, at den fortættede stemning er intakt.

Et parti mod Sven Erik Østergaard fra 1991, som jeg desværre husker tydeligt. 14. – Se7??? var en kæmpebrøler, som Sven Erik gendrev med dobbeltruslen 15, Dg4. Min håndskrift har stort set ikke ændret sig siden dengang...

Turnering: 12 klub
 Spillet den 18/11 1991 Sted: _____
 Hvid: Sven Erik Østergaard
 Sort: Steffen Nielsen

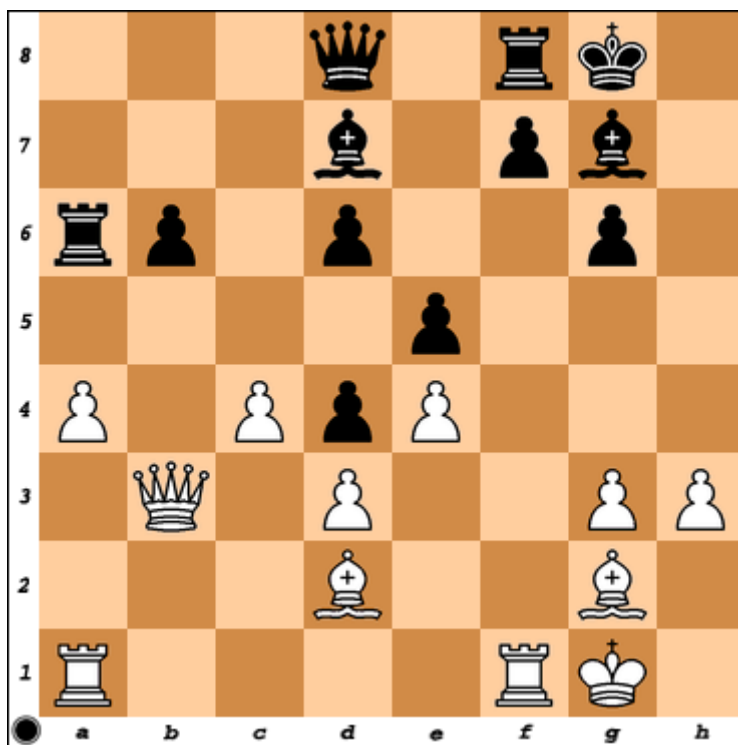
Hvid	Træk nr.	Sort	Hvid	Træk nr.	Sort
e4	1	e5			21
Sf3	2	Sf6			22
lc4	3	Sf6			23
O-O	4	lc5			24
d3	5	d6			25
193	6	O-O			26
Sba2	7	le6			27
C3	8	lc4			28
Sxc4	9	h6			29
le3	10	193			30
Sxc3	11	d5			31
Cxd5	12	Sxd5			32
Sf5	13	Da7			33
Sh4	14	Se7???			34
193	15	Sg6			35
Sa1	16	Sxh6			36
197	17	Tad8			37

Brian Pedersen (kasserer) tryller på brættet

Hvid: Sune Kovshøj

Sort: Brian Pedersen

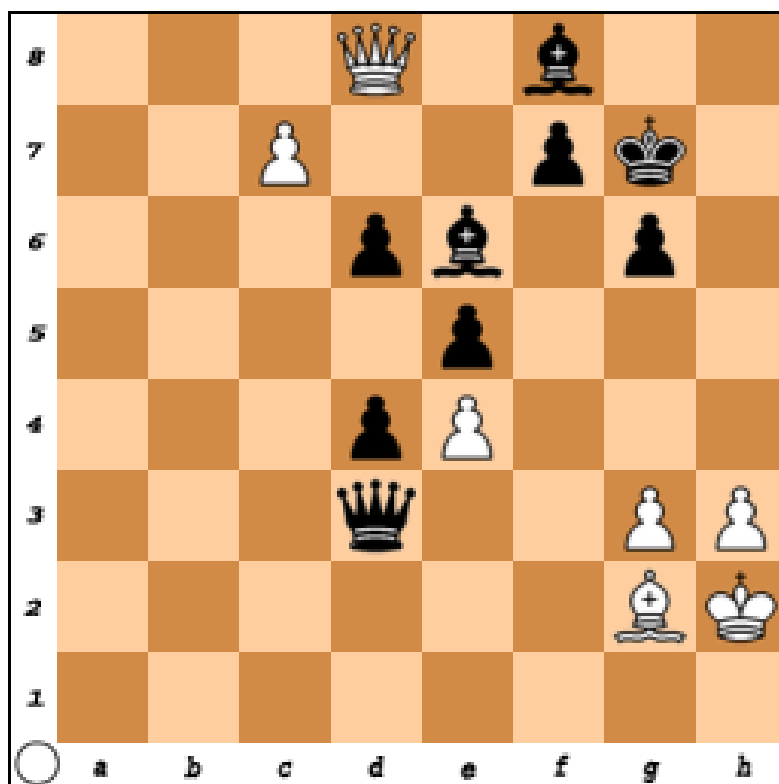
1. c4 g6 2. Sc3 Sf6 3. e4 d6 4. g3 Lg7 5. Lg2 O-O 6. Sge2 c5 Træk 6, jeg spiller C5. Kunne ikke se en grund til at gøre det tidligere. Men computeren ville gerne have set det allerede som træk nr 2 og foreslog det hver gang lige siden. Det kan også siges at i samme periode ville den gerne have set hvid spille d4. 7. O-O Sc6 8. h3 Sd7 9. d3 Sde5 Træk 9 Jeg spiller Sd-e5, Havde ikke set f4 som meget naturligt bliver næste træk og gør dette til et spildt træk. 10. f4 Sd7 11. Le3 Sd4 12. Tb1 Sb8 13. b4 Sbc6 14. b5 Sxe2+ 15. Sxe2 Sd4 16. Sxd4 cxd4 17. Ld2 e5 18. f5 b6 19. a4 a5 20. bxa6 Txa6 21. Db3 Ld7 22. fxg6 hxg6 23. Ta1

Peter Mikkelsen spurgte bagefter til 23. - Da8, og ifølge computeren er det et mere optimalt træk. 23. - Dc7 24. Lg5 Tfa8 25. Tf2 Txa4 Her havde jeg mange overvejelser om jeg skulle bruge Tårn eller Løber. Men jeg kunne ikke se den store forskel. Men jeg tror og computeren giver mig ret i at løberslag nok ville have været

marginalt bedre. **26. Txa4 Txa4** Træk 25 ..., Txa4 Havde mange overvejelser om jeg skulle bruge Tårn eller Løber Men kunne ikke se den store forskel. Men tror og computeren giver mig ret i at Løber nok ville have været marginalt bedre. **27. c5 Ta1+** **28. Kh2 Le6** **29. cxb6 Db7** **30. Db5 Ta8** **31. Ld2 Lf8** **32. Lg5 Ta6** **33. Ld8 Ta3** **34. Tb2 Kg7** **35. Lc7** Træk 25 ..., Txa4 Havde mange overvejelser om jeg skulle bruge Tårn eller Løber Men kunne ikke se den store forskel. Men tror og computeren giver mig ret i at Løber nok ville have været marginalt bedre. **Tc3** **36. Da5 Txc7** **37. bxc7 Dxb2** **38. Da8 Dc2** **39. Dd8 Dxd3** Træk 40 Sune giver op.

0 - 1

Jeg var noget overrasket. Jeg kunne godt se at jeg havde en fordel med en fri bonde. Men ikke noget jeg syntes nemt kunne blive til en sejr

Nogle gange foreslår computeren et overraskende træk, som viser sig at have noget mere dybde i sig end vi almindelige dødelige kan spotte ved brættet med den tid vi har. I dette parti har vi følgende:

Træk 25 her foreslår computeren at hvid skal spille Txf7, Jeg undrede mig selvfølgelig over hvorfor kongen ikke kan slå på f7. Men hvid spiller så c5 skak med Dronningen. Det interessante som computeren fortalte mig er, at det ikke er muligt

at flyttet kongen. Ke8 er Mat i 2 træk og Kf8 mat i 13-15træk afhængigt af hvordan den beregner forløbet.

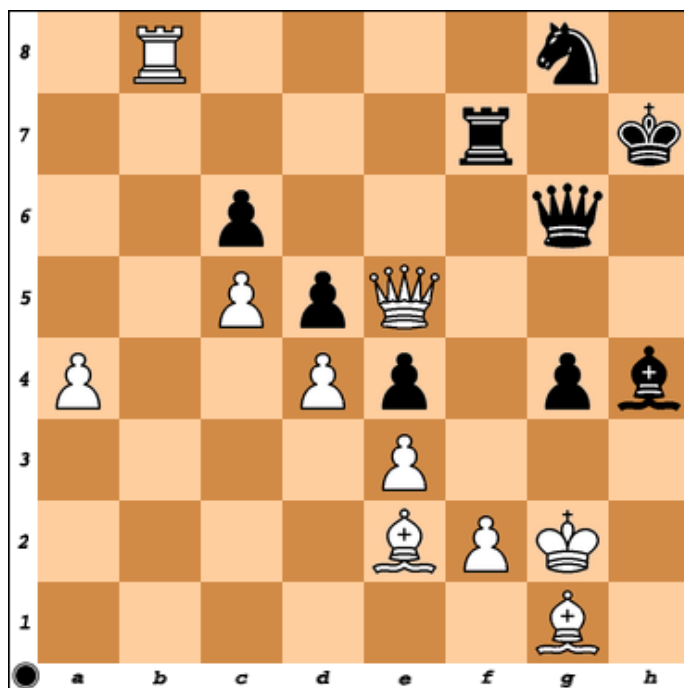
Noter: Brian Pedersen

Parti fra klubturneringen, spillet 3. april 2023

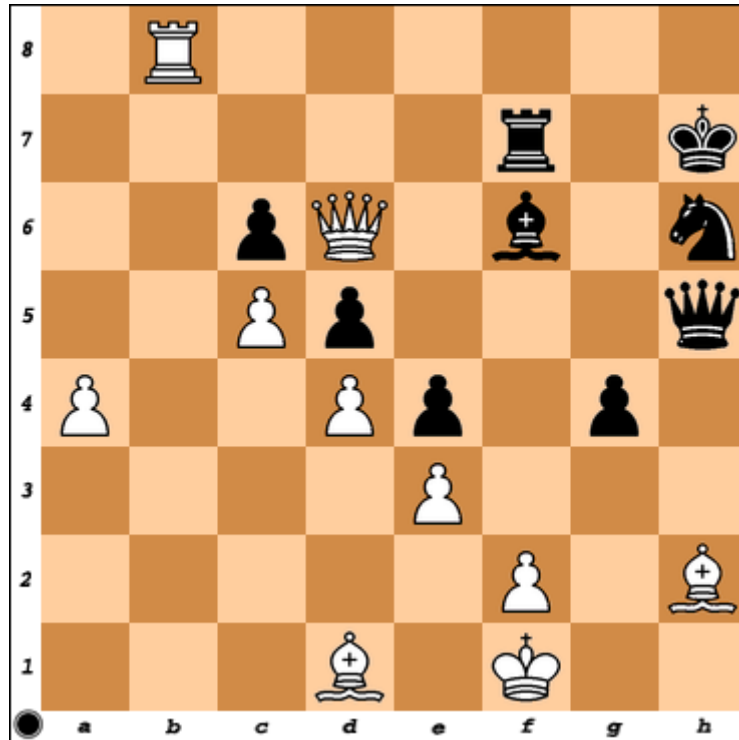
Hvid: Brian Pedersen

Sort: Peter J. D.Mikkelsen.

1. d4 sf6 2. Lf4 d5 3. e3 c6 4. Sf3 Lg4 5. Le2 e6 6. O-O Db6 7. b3 Sbd7 8. Sbd2 a5 9. c4 Le7 10. c5 Dd8 11. a3 O-O 12. b4 Lf5 13. Sh4 Træk 13 Sh4, Jeg forventer at kunne få byttet min springer for den hvidfeltet løber som jeg vurderer til at være et godt bytte Se4 14. Sxf5 exf5 15.Sxe4 fxe4 16. b5 f5 17. h3 Lg5 18. Ld6 Tf7 19. bxc6 bxc6 20. Da4 Dc8 21. Tab1 g6 22. Tb2 Le7 23. Lh2 g5 24. Tfb1 Ld8 25. Kh1 Lf6 26. Dc2 Sf8 27. Tb8 Txb8 28. Txb8 Dd7 29. Db2 Træk 29 havde jeg kigget på Lh5 men kunne ikke se hele vejen igennem den og endte med at fravælge det træk. Men her har sorts tårn reelt ikke nogen gode steder at gå hen og jeg misser potentialet i dette træk. I stedet vælger jeg det lidt mere sikre Db2 for at doble op. Kg7 30. Db6 Sg6 31. Dxa5 g4 32. hxg4 fxg4 33. Da6 Lh4 Træk 33 ...,Lh4 af sort, vurderes af computeren til at stillingen nu er remis. 34. g3 Lg5 35.Lg1 Se7 36. Tb7 De6 37. Kg2 h5 38. Da8 h4 39. gxh4 Lxh4 40. Db8 Dg6 41. De5+ Kh7 42. Tb8 Sg8 43. a4

43. - Ta7 . Peter sagde efterfølgende at dette er et fejltræk og computeren giver ham klart ret. Hvid burde som næste træk slå 44. TxSg8,DxTg8 45. Dh5+, kg7 46 Dxh4 og har hermed fået springe og løber for et tårn, samt en bedre stilling til at gå ind i slut spillet med. I stedet spiller jeg Ld1 for at holde på bonden. **44. Ld1 Lf6 45. Df4 Sh6 46. Lh2 Tf7 47. Dd6 Dh5 48. Kf1?**

Træk 48. Kf1 af hvid er et fejltræk. Hvid smider her sin fordel væk og især hvis sort havde spillet Sf5 kunne det vendt stilling helt rundt da det føre til bl.a: 49. Df4, Sxe3+ Hvids stilling er derefter så hullet og konge udsat at stilling på de få træk er gået fra hvid +4,7 (Tf7 optimalt træk) til sort ca. +6 (hvis hvid spiller optimalt træk) ”Heldigvis” for mig havde Peter ikke set det, men min fordel er nu sat over styr... igen. **Dh3+ 49. Ke1** Træk 49. Ke1 Jeg var i tvivl om det var det bedste træk eller Kg1 havde været bedre. Da vi kiggede på partiet efter kunne vi dog konstatere kg1 førte til flere mat trusler. Computerens dom er at Ke1 er remis. Men at kg1 ville føre til en fordel til sort. **Lh4 50. Lg3 Dh1+ 51. Kd2 Lxg3 52. Dxc3 Df1 53. Kc1** Alternative Træk 53. Le2 ville have ført til remis. Selvom man åbner bundlinjen til dronningen, så ville dette føre til at dronningen bliver fanget væk fra kongen og give hvid mulighed for angreb. Computeren siger følgende kurs til remis er mest optimalt for sort: 53. ... Txf2 54. Dc7+ Sf7 55. Dxf7+ Txf7 56. Lxf1 Txf1 Dette vil føre til at kun tårne og bønder er tilbage i en stilling der hurtigt bliver fast låst og remis. **Dxf2 54. Dxf2 Txf2 55. Tb7+ Kg6 56. Tb6 g3 57. Txc6+ Tf6 58.** Træk 58, Taber på tid.

Men det har mere at gøre med at jeg havde kigget på 3 forskellige muligheder og alle 3 havde ført til at jeg manglede 1 træk i at forhindre Peter i at få en dronning. Så med udsigten til at blive en dronning bagud og på de sidste sekunder, var det et fint tidspunkt at slutte partiet af.

Interessante træk fra computeren: Træk 42 a4, et ventetræk i bund og grund fordi uanset hvad sort gør vil det være til fordel for hvid ifølge computeren. De muligheder jeg har kigget på, har ført til at a - bonden vil blive byttet for sort springer som minimum.

0 - 1

Noter: Brian Pedersen

Løsning til forsidediagram:

28. - S2h3+ 29. Sxh3 hvis 29. gxf3 Ld4+ og 30. - Td1+ mat **29. - Ld4+ 30. Sf2 Td1+ 31. Lf1 Se2+ 32. Kh1 Txf1 mat**

0 - 1

Marshall - angrebet v/ Regnar Simonsen

Opkaldt efter Frank Marshall, som spillede dette mod Capablanca i 1918; forinden havde andre mindre kendte spillere spillet dette, og Marshall spillede det også allerede i 1917.

Marshall angrebet fremkommer i spansk åbning, hvor sort satser på et tidligt kongeangreb.

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5 a6 4. La4 Sf6 5. 0-0 Le7 6. Te1 b5 7. Lb3 0-0 8. c3 d5 – signaturtrækket.

Hvid kan i stedet for 8. c3 spille h3 eller a4 – med det sidste vandt Kasparov over Short i 1993 ved VM.

Mod 8. a4 spiller sort nu normalt b4, så flere foretrækker 8. h3.

Sort ofrer en bonde for at få angreb på kongesiden. Hovedlinjen er:

9. exd5 Sxd5 10. Sxe5 Sxe5 11. Txe5 c6 12. d4 Ld6 13. Te1 Dh4

Hvid er lidt bagud i udvikling, og kongen er under beskydning af 2 løbere, springer og dronning

Hvis hvid kan modstå dette, kan hvid ende med et gunstigt slutspil med en merbonde.

Der er flere muligheder, men spillet kan fx fortsætte:

14. g3 Dh3 15. Lxd5 exd5 16. Df3 Tb8 17. Le3 (17. Dxd5?? Lb7 18. Dxd6 Dg2#)
Tb6, hvid står lidt bedre.

Frank James Marshall

Han blev født i New York den 10. august 1877.

Frank var nummer 2 ud af i alt 7 sønner (en anden kilde angiver 5 sønner) af forældrene Alfred George Marshall og Sarah Ann Graham.

Faderen, Alfred, arbejdede indenfor melindustrien som sælger af møller – han var også en habil skakspiller, og lærte Frank spillet, da denne var 10 år.

Det siges, at Marshall de næste 57 år spillede mindst et parti skak hver eneste dag.

Alfred var født i England og moderen, Sarah, stammede fra Skotland/Irland. De boede i "Hells Kitchen" på Manhattan, hvor Marshall blev født i et hus på 8. Avenue, 50. Street. Det er senere revet ned, og på stedet blev opført 2. Madison Square Garden.

Da Frank var 8 år, flyttede familien til Montreal i Canada af forretningsmæssige årsager, og her boede de indtil 1896, hvor Frank var 19 år gammel.

I Montreal blev han opmuntret til at besøge Hope Coffee House, hvor de bedste skakspillere i byen mødtes. Efter kort tid kunne han vinde over alle i Coffee House.

I 1893 besøgte William Steinitz Montreal og gav i den forbindelse en simultanopvisning. Marshall var selvfølgelig klar ved brættet, men tabte efter 26 træk.

Steinitz var dog meget imponeret og sagde: "jeg har sjældent mødt en så ung modstander, som gav mig så mange problemer".

På fotoet til højre ses 16 årige Marshall i forbindelse med dette arrangement (fra "Le Monde Illustré" den 15/11 1893)

Samme år fik han en fin 3. plads ved 1. st Montreal Championship.

Han brugte meget tid på skak, studerede fx alle Morphys partier. I skolen gik det dog knap så godt, han var fx ikke god til at stave.

I 1896 flyttede familien tilbage til New York. De boede i Brooklyn, som dog på dette tidspunkt var en by udenfor selve New York.

Frank meldte sig ind i 2 klubber, Brooklyn Chess Club og Manhattan Chess Club, og allerede året efter vandt han Brooklyn Chess Club Championship med den imponerende score 10/11 – dog på deling med William Napier, som havde samme score.

I 1896 spillede han den første seriøse match. Her vandt han over Louis Karpinski ved New York State Junior Championship på Ontario Beach.

Karpinski var et år yngre end Marshall og blev en af de bedste spillere i USA, men var også kendt som matematikprofessor og historiker.

De 2 skakklubber (BCC og MCC) havde set Marshalls talent og finansierede en tur til Europa i 1899, hvor Frank var 22 år. Han rejste til London, hvor han deltog i en stor skakturnering – han var dog endnu ikke så kendt i Europa, så han måtte nøjes med at deltage i underturneringen, som var et niveau under hovedturneringen, hvor de bedste spillere befandt sig.

Hovedturneringen blev suverænt vundet af Lasker med 23½ points foran Maroczy, Pillsbury og Janowsky med 19 points. Her deltog også navne som Schlechter, Blackburne, Chigorin, Steinitz og Bird.

Frank Marshall vandt underturneringen foran spillere som Marco og Mises.

I foråret 1900 deltog Marshall i en stærk turnering i Paris – denne gang mellem de bedste spillere. Turneringen blev holdt i forbindelse med den store verdensudstilling og blev spillet i ”Grand Cercle”.

Han fik sit hidtil bedste resultat med en 4. plads efter Lasker, Pillsbury og Maroczy – altså vinderne fra London-turneringen.

Som præmie fik han 1750 F og en fin vase. Det var også en stor triumf, at han vandt over både Lasker og Pillsbury – begge i typisk Marshallstil, især partiet mod Lasker var vildt, og Lasker skrev senere: ”denne turnering åbnede øjnene for skakverdenen, hvilken kaliber af skakevner, Marshall havde”.

Frank Marshall kunne godt ligne en gambler i jakkesæt og med slips. Af og til også med et gyldent emblem med en springer og en skakguldmedalje.

De næste 3 år spillede Marshall som professionel i 17 internationale turneringer; i denne periode havde han sit hovedkvarter i London. Samtidig gav han simultanforestillinger og underviste i skak.

I London besøgte han jævnligt skakcaféen ”Simpsons Divan”. Her mødte han fx Harry Bird, som nu var i 70-erne. Andre gode spillere i byen var Blackburne, Amos Burn og Gunsberg. Fra Europa kom Teichmann og Leonhardt, så der var et rigt skakmiljø, og Marshall elskede hvert et minut.

Marshall deltog i 4 årlige turneringer i Monte Carlo, hvor den stod på skak om dagen og roulette om aftenen.

Han blev som mange andre skakspillere grebet af spillet ved rouletten – de eneste der ikke spillede her, var Pillsbury og Blackburne. På et tidspunkt havde han tjent flere hundrede dollars, hvilket ville være nok til at betale husleje et helt år. Men han kunne ikke stoppe og fortsatte spillet aften efter aften, indtil han havde tabt 2000 dollars, så han stort set ikke havde råd til en togbillet tilbage til London. Janowsky tabte også alt på rouletten i 1901 og 1902.

Ved skakbrættet gik han også til vaflerne. Fx i Monte Carlo 1901 spillede han 2 vilde partier mod Chigorin, hvor ingen blandt publikum kunne gennemskue ret meget. Marshall tog store chancer i troen på, at hvis angrebet fejlede, ville han kunne redde en remis i slutspillet. Og dette skete – begge partier blev remis.

Marshall spillede også ”Salta”, et spil som minder om Halma og Kina-skak. Det foregår på et bræt med 10x10 felter. I spillet hopper brikker over hinanden, og det gælder om at komme over til den anden side.

I Monte Carlo 1901 spillede han med om verdensmesterskabet i Salta, og det endte med han blev verdensmester og vandt 3000 francs. Dette var mere end han kunne vinde i skak. Lasker spillede i øvrigt også Salta, men spillet forsvandt snart igen, så Marshall er faktisk den eneste verdensmester i dette spil.

Marshall var også god til andre spil som fx dam.

I 1902 deltog han for første gang i en turnering i Tyskland, nemlig DSB Congress (det tyske mesterskab) i Hannover. Det gik ikke så godt; han endte på 10. pladsen med 8/17. Janowsky vandt foran Pillsbury.

Selv om Marshall endte midt i feltet, var han den spiller, som spillede færrest partier remis – nemlig kun 2 ud af 17. Det var enten knald eller fald med Marshall.

I marts 1903 deltog han i en af de kendte kabelmatcher mellem USA og England. Han deltog for USA og stod skidt mod H. Atkins, som blev kaldt "lille Steinitz". Men med et par overraskende træk forvirrede Marshall Atkins, som tabte i løbet af få træk. Dette er siden blevet kaldt for en "Marshall swindle" – dvs. et træk som skaber forvirring og måske endda vinder en tabt stilling.

I 1903 spillede Marshall igen med i Monte Carlo, og han beskrev nogle af spillerne: "af alle spillere, jeg har mødt, er Swiderski den mest underlige, og Hans Fahrni fra Tyskland den mest komiske. Men den sjoveste af alle er Georg Marco. Stor og stolt og han kan fortælle historier, så alle morer sig. I Monte Carlo 1903 spillede jeg billard mod Pillsbury, og Marco kom ind og så noget trist ud. Jeg sagde hallo til Marco – jeg troede du var i seng. Nej, svarede Marco, jeg kan ikke sove, jeg er syg. Hvad er problemet? Jo, sagde Marco, i morgen skal jeg spille mod den store Marshall – og derfor er jeg syg. Jeg sagde, glem det. Du får en dobbelt whisky; derefter gik han hjem i seng. Den næste dag slog Marco mig så slemt, at jeg blev syg!".

Næste år, 1904, vandt Marshall dog over Marco igen – og igen ved en "Marshall Swindle".

Note: Den nævnte Rudolph Swiderski delte 1.-2. pladsen med Marshall ved Rice Gambit tematurneringen i Monte Carlo 1904. Han begik selvmord i 1909 ved først at indtage gift og derefter skyde sig selv i hovedet.

SEVENTH AMERICAN CHESS CONGRESS AT ST. LOUIS.

Max Judd og Frank Marshall ved brættet, St. Louis, 4. december 1904.

Vi kommer nu til den vigtigste turnering i Marshalls karriere, nemlig Cambridge Springs 1904.

I denne turnering deltog 8 europæiske mestre og 8 mestre fra USA. Alt blev holdt i stor stil – de europæiske mestre ankom fx med damperen S.S. Pretoria på 1. klasse og blev serviceret på alle måder. På turen var vejret godt, og alle blev underholdt af Marco, der fortalte historier, ligesom der blev spillet en del skak.

Blandt de inviterede var Lasker, som ikke havde spillet turnering i 4 år. Spillerne ankom til Cambridge Springs den 21. april. Her blev de modtaget af en entusiastisk menneskeskare og et hornorkester.

Turneringen blev spillet på Hotel Rider med start den 25. april.

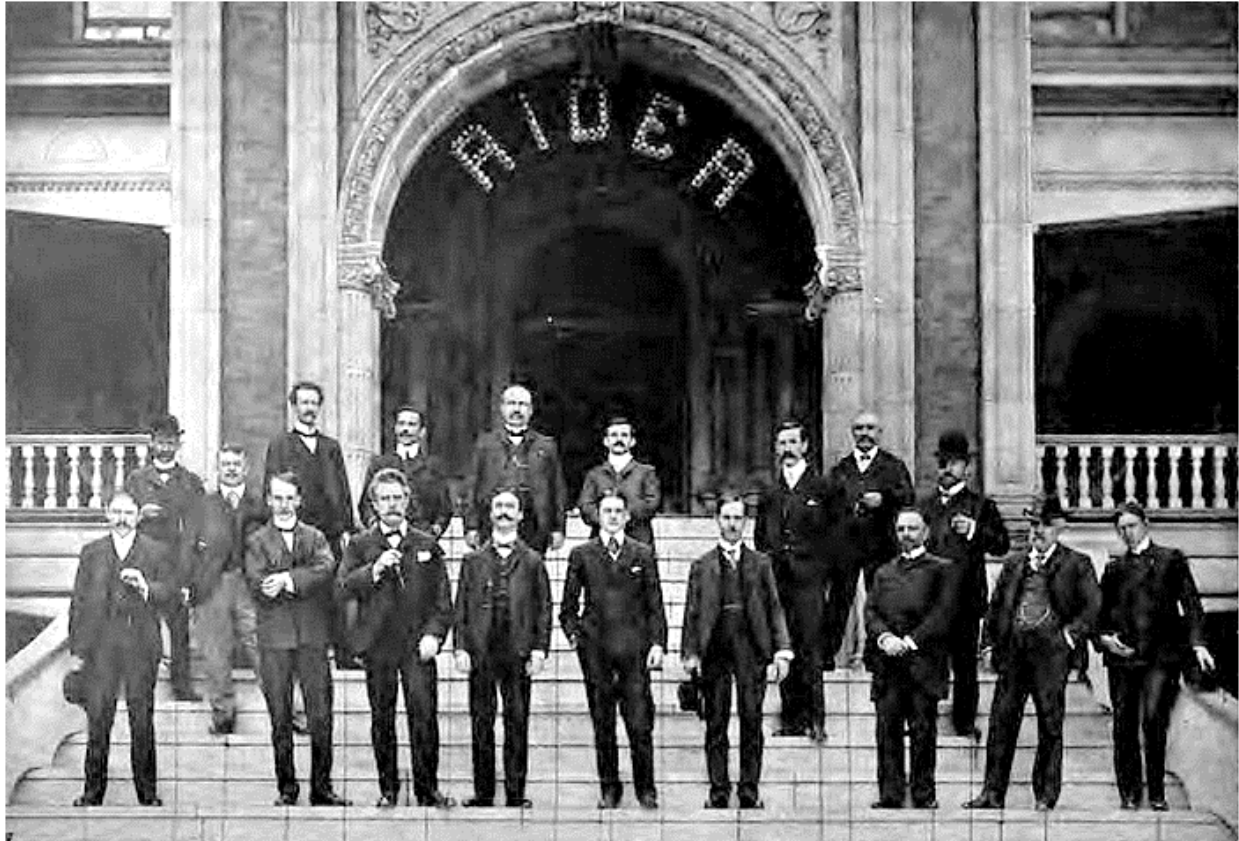
Der er ikke plads til her at gengive noget fra turneringen.

Da turneringen var slut efter 15 runder, havde Marshall vundet klart med imponerende 13 points foran Janowski og Lasker med 11 points. Marshall vandt 11 partier og spille 4 remis – ingen tab. Førstepladsen gav også en præmie på 1000 dollars.

Efter Cambridge Springs deltog Marshall i den 7. amerikanske skak kongres, som blev holdt ved verdensudstillingen i St. Louis. Det var det første mesterskab i 15 år. Pillsbury var stadig mester efter at have vundet over Showalter i 1896; men han var nu dødelig syg med syfilis og kunne ikke deltage i St. Louis.

Marshall vandt overlegent med $8\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Marshalls far, Alfred, døde kort tid efter, men nåede lige at se, at sønnen blev mester i USA. Marshall accepterede dog ikke titlen,

da han mente, at Pillsbury var mesteren, da han jo ikke kunne forsvare titlen. I øvrigt var verdensudstillingen i St. Louis kendt for, at isvaflen blev opfundet.

Cambridge Springs 1904 på Hotel Rider.

Forrest: Barry, Napier, Showalter, Mieses, Fox, Pillsbury, Chigorin, Delmar og Marshall.

Bagest: Schlechter, Hodges, Helms, Janowski, Marco, Lasker, Lawrence, Cassel og Teichmann.

Den 6. januar 1905 blev Marshall gift med Caroline (Carrie) D. Krauss fra Brooklyn. Hun var datter af en handelsmand, Charles Krauss, og var blot 17 år, da hun mødte den 27-årige Marshall i august 1904. De mødtes til Carries brors bryllup.

Og Marshall var hurtig på aftrækkeren, da han samme nat sagde til Carries mor: ”jeg er blevet forelsket i din datter, og jeg ønsker at stjæle hende”. Carries mor grinte blot af dette, og Marshall tog til turneringen i St. Louis. Men i slutningen af året bejlede han til Carrie i nogle uger, og det kulminerede med, at han friede om aftenen den 6. januar. De gik straks til Marshalls hjem, hvor de øjeblikkeligt blev gift – på vejen havde de taget en præst med. Tilbage til Carries forældre for at fortælle, at de var blevet gift, og 6 timer senere sejlede det nygifte par til Europa på S.S. Philadelphia.

Det var et noget hektisk døgn!

I bladet "New York American" kom historien:

Marshalls vindende gambit

Kl. 10:45 pm Skakmesteren frier

Kl. 11:15 pm Frøken Krauss accepterer

Kl. 11:50 pm De blev gift

Kl. 03:00 am Hendes forældre tilgiver hende

Kl. 09:00 am De sejler til Europa

I Paris spillede Marshall en match mod Janowsky. Det foregik i et mindre rum, Cercle Philidor, hvorfra trækkene blev sendt udenfor, hvor et stort publikum kunne følge disse på et stort demobræt.

Janowsky var lidt mindre end Marshall, som var knap 180 cm høj. Men han virkede højere, da han gik oprejst med et dyrt jakkesæt og en stok. Marshall var lidt mere afslappet, og ved brættet sad han ofte med siden til med benene over kors. Ved brættet tyggede Marshall mere på sine cigarer, end de blev røget. Så der var tit tobak i ansigtet og på bordet. Han var storryger og røg typisk 20 cigarer om dagen – i et skakparti kunne det blive til 15 cigarer.

Ellers siges det, at der var 3 ting Marshall virkelig elskede: Caroline, skak og whisky – og ikke nødvendigvis i nævnte rækkefølge.

Tilbage til matchen; her gav Marshall Janowsky nogle cigarer, men han røg normalt kun cigaretter. Han røg dog en cigar under et af partierne og blev straks syg, så Marshall vandt partiet. Marshall fik sine cigarer tilbage.

Marshall vandt matchen med cifrene $+8-5=4$.

Janowsky havde det ikke så godt med at tabe en match og havde alle mulige undskyldninger.

Han tilbød endda Marshall en revanchematch, hvor han gav Marshall 4 point på forhånd.

Janowsky havde et par år tidligere tabt en match til Schlechter. Her mente han også, at Schlechter havde været meget heldig og egentlig burde holde sig til at spille domino i en cafe.

I Paris var der også en lille episode. Marshall og Carrie var på vej tilbage til hotellet, og

Marshall havde præmiepenge i den ene lomme. Men de opdagede 2 mænd, som forfulgte dem; de prøvede at ryste dem af sig, men de fulgte efter, og de endte i en smal gyde nær hotellet. Marshall trak nu en revolver frem og råbte: hvis I kommer nærmere, skyder jeg. Den ene mand sagde: jeg er amerikaner og mangler penge – giv mig nogen.

Marshall råbte: ”Flyt dig, eller jeg skyder dig som en hund”. Situationen blev løst ved at et par gendarmere nærmede sig. 2 dage senere blev en kvinde røvet og myrdet i samme gade – sandsynligvis af de samme 2 mænd. Marshall sagde senere, at han kun havde trukket sin revolver 3 gange – og den sidste gang smed han den væk.

En af de store skakturneringer i 1905 var Ostende, men her klarede Marshall sig ikke så godt – han endte midt i feltet og tabte fx i 14 træk til Alapin. Månedene efter vandt han dog klart i Scheveningen med $+11-1=1$, og derefter tog det unge ægtepar videre til Barmen.

Til højre ses Frank Marshall i 1905- bemærk guldspringeren han fik i London 1899 og guldmedaljen fra St. Louis 1904.

Emanuel Lasker mod Frank Marshall i VM-matchen i 1907, Chicago.

Marshall spillede en match mod Tarrasch, som vandt klart – Marshall vandt kun et parti, mens Tarrasch vandt 8, og 8 partier blev remis. Men Marshall lærte meget af denne match, og i de følgende år vandt han 6 partier over Tarrasch, spillede 9 remis og tabte kun 2 partier.

Den 28. december 1905 blev sønnen Frank Rice Marshall født. De fik ikke andre børn. I 1906 boede Carrie i Brooklyn med Frank Jr., mens Frank tog på turne i Europa. Her deltog han i en megaturnering i Ostende, hvor han endte på 7. pladsen og vandt skønhedspræmie for sit parti mod Swiderski. Hans største succes siden Cambridge Springs kom i Nürnberg 1906.

Her vandt han klart med 12½ points ud af 16, og uden tab. I det slagte felt var Schlechter, Tarrasch, Chigorin og Janowsky. Sidstnævnte endte på en delt sidste plads, da han tabte parti efter parti med vilje, da han var utilfreds med turneringsledelsen. Marshall var nu mester i Tyskland.

Efter Nürnberg tog han straks tilbage til New York og sendte Lasker en udfordring til VM den 11. september 1906. De aftalte at spille i 1907, og matchen startede den 26. januar i New York. Der blev også spillet i Washington, Baltimore, Chicago og Memphis. VM-matchen endte katastrofalt for Marshall, da han tabte 8 partier og spillede 7 remis; ingen gevinster.

Herefter skulle der gå 65 år, inden en amerikaner, Bobby Fischer, skulle spille en VM-match.

Til højre ses en reklame, hvor Marshall ved brættet reklamerer for Camel Cigaretter, som holder nerverne i ro.

Marshall tog straks tilbage til Europa, denne gang med Carrie og sønnen. De tog rundt til flere turneringer, fx Ostende, Karlsbad og Frankrig. Han spillede matcher mod Janowsky (som vandt denne gang), Rubinstein, Mieses og Dus-Chotimirsky. I 1908 spillede Marshall med i 4 store turneringer i Europa og 4 matcher, så

Frank and Caroline Marshall, with their son, Frank, Jr., in 1907. Photo was taken at Ostend, Belgium.

aktiviteten var høj. Han spillede et af sine bedste partier mod Salwe i Wien i 1908. Han vandt også et spil mod Johner i Prag. Efter 32 træk var der hængeparti, hvor gevinsten var meget uklar.

Marshall: ”jeg lå vågen om natten, da jeg så en hvid skygge ved gardinet. Skyggen lignede Steinitz, og jeg var skrækslagen. Jeg hørte nu Steinitz’ stemme, som sagde, jeg skulle udføre et bestemt træk – og derefter forsvandt spøgelseset. Jeg sprang ud af sengen og tændte et stearinlys. Tog mit lommeskak frem og studerede trækket, som spøgelseset havde foreslået. Efter en lang analyse, fandt jeg ud af, at trækket ville vinde.

Jeg spillede trækket næste dag og vandt. Jeg skylder Steinitz meget, men det var nok den største gæld.”

Note: Steinitz var død 8 år tidligere, men mente til det sidste, han kunne påvirke andre på afstand med skaktræk og mente endda, at han kunne vinde over Gud i skak. Marshall var selv noget overtroisk. Ved en middag i Düsseldorf sad han til bords med en dame fra Sverige. Hun gav Marshall et lille sølvsmykke, som forestillede en gris. Hun sagde: ”det vil bringe held i skak, men også sygdom til dem, du elsker.”

Marshall vandt nu turneringen, men Frank Jr. blev syg. Han skaffede sig straks af med grisen, og sønnen blev rask. Den som fik grisen, mistede sin kone kort efter, så ...

I december 1908 rejste familien Marshall tilbage til New York, og sønnen blev fejret på båden med sin 3-års fødselsdag – de havde været væk i næste 2 år. De flyttede til 912 Greene Avenue i Brooklyn.

Hjemme klarede Carrie alt det huslige – det var Marshall ikke så meget for. Hun sørgede også for Marshalls aftaler, skrev breve osv. Hun skulle også forholde sig til Marshalls dårlige vaner, som fx omgang med spiritus, ligesom Frank Jr. skulle passes. I 1909 annoncerede Marshall, at han trak sig fra skakturneringer pga. kone og arbejde – Carrie havde sagt, at han brugte for meget tid på skak og for lidt til familien. Dette løfte holdt han dog ikke længe.

Han gav dog simultanforestillinger, hvor han plejede at tage 25 dollars – en pæn sum dengang. I 1909 tog han på en større tur med simultanskak, hvor han blandt andet besøgte New York, Montreal, Ottawa, Ohio og Wisconsin. Han vandt senere på året en match mod Jaffe – en af de stærke nye spillere.

Men mere interessant var hans match mod Capablanca samme år. Han var 11 år yngre end Marshall og et talent på vej frem. Det viste sig, at Marshall undervurderede Capablanca og endte med at tabe stort: +1-8=14.

Til gengæld vandt han USA-mesterskabet ved match mod Showalter senere på året.

Pillsbury var død i 1906, og alle regnede Marshall som ny mester – men teknisk set gik titlen til Showalter, som var mester før Pillsbury.

I 1910 spillede han med i den store turnering i Hamburg (det tyske mesterskab) – en af de største før 1. verdenskrig. Det var her, at Aljechin fik sin internationale debut. Han havde brækket benet og måtte bæres ind i spillesalen. Det var også her, at Tarrasch protesterede mod, at englænderen Yates deltog: ”Han har overhovedet ingen kvalifikationer, som kan forsvare, at han deltager”. Selvfølgelig var Yates’ eneste gevinst den mod Tarrasch. 17 spillere deltog, og Schlechter vandt med 11½. Marshall endte på 5. pladsen med 9½ foran fx Aljechin og Tarrasch.

Næste store turnering var i San Sebastian 1911, hvor Capablanca brillierede og vandt med 9½. Marshall endte her på en fin 4. plads med 8½; han tabte kun et parti (mod Duras). Der var andre store turneringer i disse år, fx Karlsbad 1911, San Sebastian 1912 og Breslau 1912.

Det var i Breslau Marshall spillede sit mest berømte træk nogensinde.

Marshall har sort mod Stephan Levitsky fra Rusland. I diagrammet har hvid lige spillet Te5-c5, og truer sorts dronning. På fotoet ser man, at tilskuerne står tæt ved brættet. Sort spiller det overraskende Dg3!!

Dronningen kan slås på 3 måder, men alle fører enten til mat eller stort tab af materiale, så Levitsky opgav.

Marshall skrev selv, at tilskuerne blev så begejstrede, at de kastede guldmønter over brættet. Det er dog ikke sikkert, da Marshall oprindeligt blot skrev, at han fik en pung

efter partiet. Men Walter Korn skrev i America Chess Heritage en anden version. Korn havde som ung i Prag hørt historien fra en, som overværede partiet. Og her havde Aljechin væddet med Levitskys ven P.P. Saburov om, hvem der vandt. Da Levitsky opgav, smed de indskuddene – guld marks og kroner – ud på brættet. I 1913 var der ingen større turneringer i Europa, så Marshall spillede med i New York og Havana. I New York endte Marshall på 2. pladsen lige efter Capablanca. Marshall var ubesejret.

I Havana vandt Marshall til gengæld turneringen foran Capablanca. I det afgørende parti var der stor spænding blandt de 600 tilskuere, og da Marshall vandt, brød tilskuerne ud i store jubelråb. Men Marshall blev skrækslagen, da han troede, de ville lynche ham. Han blev eskorteret til hotellet af sikkerhedsvagter. Bagefter fik han at vide, at de blot ville lykønske ham.

I 1913 var Marshall også på 2 længere opvisningsture – den ene gik til vestkysten, hvor han i Pittsburgh spillede simultan mod 57 spillere uden at tabe et eneste. Vi springer lidt frem til den næste store begivenhed – St. Petersburg 1914. Vinderen her ville blive anset som værende kandidat til verdensmesterskabet. Dvs. vinderen skulle spille VM match mod Lasker, som i øvrigt selv deltog i turneringen. Alle topspillere i verden blev inviteret. Nogle afslog pga. alder, fx Winawer, og andre af politiske grunde – fx Maroczy og Schlechter, da der var spændinger mellem Østrig-Ungarn og Rusland.

Først blev der spillet en indledende runde med 11 spillere. Her gik de 5 bedste videre til finalen. Ud røg spillere som Rubinstein, Nimzowitsch og Janowsky. Det var chokerende, at Rubinstein ikke kvalificerede sig videre. Siden 1905 var han aldrig blevet dårligere placeret end en 4. plads – og det skete heller ikke indtil 1922.

Finalen blev spillet mellem Lasker, Capablanca, Aljechin, Tarrasch og Marshall – og de placerede sig i nævnte rækkefølge. Dvs. Lasker vandt, og Marshall blev nummer 5. Zar Nicholas II benævned de 5 finalister som stormestre – første gang denne titel blev anvendt. På vejen hjem gjorde han stop i Berlin, hvor han spillede mod Teichmann og videre til Paris, hvor han delte 1. pladsen med Aljechin.

Kort tid efter var han deltager ved det tyske mesterskab i Mannheim. Turneringen startede ud normalt, men 1. verdenskrig brød ud lørdag den 1. august. Marshall havde tabt sit parti mod Spielmann torsdag eller fredag aften – og det blev hans sidste parti i Europa i mere end 10 år. Han spillede også mod Kurt Lüdecke den 31. juli – men dette parti blev ikke spillet færdigt. De 2 spillere mødtes dog igen på Hotel Shelton i New York, men først 23 år efter, og her skulle de fortsætte det afbrudte parti. De kunne huske stillingen, men ikke hvem der var i trækket. Så de spillede i stedet for 3

hurtigpartier, hvor Marshall vandt de 2 og et blev remis. Kurt Lüdecke blev også kendt for at have udgivet bogen "I knew Hitler" i 1937. Han var en eventyrer og svindler, som jævnligt var fængslet blandt på foranledning af Göring, men frigivet igen efter ordre fra Hitler.

Til venstre øverst Marshall mod Lüdecke i 1914, og derunder samme spillere ved samme parti i 1937.

Til højre Kurt Lüdecke med Hitler.

Om søndagen den 2. august kunne man høre skud ved hotellet i Mannheim – og Marshall

var skrækslagen og udbrød: Er franskmændene her allerede? Han styrtede ned i kælderen, hvorfra han først ville komme frem efter 3 stive whiskyer og en forsikring om, at det blot var en øvelse.

Turneringen blev selvfølgelig afbrudt og nogle spillere blev interneret, fx Bogoljubov. Marshall kunne dog rejse. Han flygtede uden sine kufferter. Efter 39 timer nåede han Amsterdam og videre til London, hvorfra han sejlede tilbage til USA. Meget overraskende ankom hans kufferter 5 år senere til New York – med alt indhold.

Med 1. verdenskrig var det slut med de store turneringer. Marshall turnerede med simultanforestillinger eller brugte sommertiden i Atlantic City. Den 21. marts 1916 satte Marshall simultanrekord i Washington, hvor han spillede mod 105 spillere. Simultanen startede kl. 8 om aftenen og sluttede kl. 3 om morgenen. Han vandt 82 partier, 15 remis og tabte kun 8.

Han slog selv denne rekord i 1917, hvor han spillede mod 129 spillere i Philadelphia.

Her vandt han 97 partier, spillede 23 remis og tabte 9 efter mere end 7 timers spil. Og han fortsatte med at slå rekorden med 144 spillere i Buffalo i 1917 og 145 i New York.

I 1915 åbnede ”Marshalls Chess Divan” på Keenes Chop, 10. west, 36. Street i New York. Ideen var, at man kunne komme og spille for sjov, og at unge spillere kunne få instruktion.

Kunstneren Marcel Duchamp var fx med i klubben. Klubben flyttede i 1918 til ny adresse og i 1919 til 57 W, 51 St., hvor den fik navnet ”Marshalls Chess Club”. Efter et par år fik den adresse på 146W, 4th St., hvor der ugen igennem var mange skakarrangementer – fx undervisning, handicapturneringer, matcher osv.

Marshalls Chess Divan, som senere blev til Marshall Chess Club.

Efter krigen blev Marshall i USA; det var for dyrt at rejse til Europa, og han var nu blevet 41 år. I 1922 slog han endnu engang rekorden i simultan – denne gang i byen fra ungdomsårene, Montreal. Han spillede mod 155 med resultatet 126 gevinster, 21 remis og kun 8 tab. Hele seancen tog godt 7 timer, hvilket var meget hurtigt. Da han kom tilbage til New York, kunne han huske alle træk i samtlige partier på nær 2! I 1923 spillede han en match om det amerikanske mesterskab mod Edward Lasker – altså ikke Emanuel Lasker. Matchen blev spillet i en række byer og endte med en smal sejr til Marshall: +5-4=9. I et af partierne ofrede Lasker en springer allerede i det 11. træk, hvilket var så overraskende, at en af tilskuerne faldt om med et hjerteanfald og måtte bæres væk.

Den største internationale turnering i USA var New York 1924. Her deltog hele

verdenseliten, og Marshall endte på en fin 4. plads efter Lasker, Capablanca og Aljechin. Der deltog 11 spillere, og man spillede 2 gange mod hver af de andre, dvs. i alt 22 partier. Lasker vandt med imponerende 16 points, mens Marshall fik 11 points. Marshall vandt også 2. skønhedspræmie for sit parti mod Boguljobov – men indsendte en officiel protest, da han mente, at partiet fortjente 1. skønhedspræmie. Den gik imidlertid til Reti for sit parti mod Boguljobov.

Marshall mod Edward Lasker i 1923. Til højre Marshall med sin kone, Carrie, omkring 1932.

I 1924 besluttede Marshall og Carrie at rejse til Europa igen. Første stop var Baden-Baden i Tyskland, hvor Marshall endte med en delt 5. plads ud af 21. Aljechin vandt klar med 16 points ud af 20, og veteranen Rubinstein fik en fin 2. plads med $14\frac{1}{2}$ points. Familien Marshall fortsatte til turneringen i Marienbad, hvor det blev til en delt 4. plads. Alt samme gode placeringer, men altså ikke helt i top.

I 1925 gik turen til Moskva, hvor der var en stor international turnering. Her blev alle udlændinge indkvarteret på byens bedste hotel, the Grand Hotel. Turneringen blev en kæmpe publikumssucces; nogle steder i Moskva stod der 50000 tilskuere og fulgt partierne på udendørs demonstrationsbrætter. I spillesalen blev det så fugtigt, at Capablanca sagde, at spillerne skulle have svømmedragter på. En del af spillerne kan ses i filmen Chess Fever. Meget overraskende vandt Boguljobov turneringen med $15\frac{1}{2}$ ud af 20 points. Herefter kom Lasker, Capablanca og Marshall. Igen et meget fint resultat for Marshall, som nu var blevet 48 år.

I sommeren 1926 spillede han med i en stærk turnering i USA i Lake Hopatcong. Her deltog Capablanca, Kupchik, Maroczy, Marshall og Edward Lasker. Sidstnævnte er fjernt i familie med VM Emanuel Lasker – deres fælles forfar er Edward Laskers

oldefars oldefar, Samuel Lasker fra byen Lask i Polen. I øvrigt opfandt Emanuel Lasker en mekanisk brystpumpe i 1921, som gjorde, at venner kaldte ham "the chest player". Capablanca vandt denne turnering med Marshall på en 3. plads.

Der fulgte andre turneringer, som vi springer over her, fx Chicago 1926, New York 1927, London 1927, Bad Kissingen 1928, Brno 1928, Budapest 1928 og endelig Hastings 1928-29. I sidstnævnt kom han på en delt 1. plads.

I juli 1929 sejlede han atter til Europa, denne gang uden Carrie. 3 dage før rejsen fik han flere tænder trukket ud og havde smerter i turneringen i Karlsbad, hvor han ikke havde spillet i 18 år. Dette forklarer måske hans lave placering (19. plads) i turneringen, som Nimzowitsch vandt. Det var det dårligste resultat i 29 år.

I de følgende år var der heller ikke mange topplaceringer, men til gengæld optrådte han som leder af de USA-hold, der deltog ved OL 30-erne. Det blev ikke til medalje i Hamburg 1930, men holdet fik guld i Prag 1931, hvor Marshall spillede godt med 7 gevinster, 3 tab og 6 remis. Det blev også til guld ved OL i Folkstone i England 1933, i Warszawa 1935 og i Stockholm 1937. Herefter skulle der gå 29 år, inden USA igen vandt OL – og det var i Israel 1976, hvor Sovjet ikke deltog. Og herefter yderligere 40 år, hvor de vandt guld i Baku i 2016.

Det amerikanske guldhold ved OL i Prag 1931.

Arthur Dake, Isaac Kashdan, Frank Marshall, Al Horowitz og Herman Steiner

I Folkstone fik Marshall guld for højeste score på 2. brættet. I Stockholm vandt Marshall 3 partier og spillede 7 remis, ingen tab. Ved afslutningsfesten i Stockholm fik Carrie en stor buket blomster, da det var hendes 50-års fødselsdag.

Omkring 1930 fik Marshall Chess Club økonomiske problemer, men blev reddet af Gustavus Pfeiffer, som købte en ny bygning på 23W 10th Street i 1931. Her var både køkken, en lille have, spillelokaler og en mindre lejlighed, hvor Frank og Carrie boede. Den 19. december var der housewarming, hvor blandt andet Capablanca deltog. I 1932 tog Marshall igen på tur rundt i USA og Canada; han spillede ca. 370 partier og tabte kun 15.

I 1935 opgav Marshall frivilligt sit USA-mesterskab, som han havde haft siden 1909. Der var egentlig aftalt en match mellem Marshall og Kashdan. I stedet blev det Reshevsky, der blev USA-mester.

I de næste år blev det ikke til mange turneringer, men han deltog i en opvisningsmatch mod Lasker i 1940. Her vandt han 1½-½, men Lasker var syg og døde 8 måneder senere. Marshall brugte nu mere tid på bridge og bingo.

Marshall døde selv den 9. november 1944. Han var sejlet over Hudson River med færgen og var på vej til Bingo i Jersey City. Carrie var derhjemme. Da han spadserede ad Van Vorst Street, faldt han om, ramt af et hjerteslag. Der var ca. 300 deltagere til hans begravelse, som blev holdt i Greenwich Presbyterian Church den 13. november. Frank Marshall blev 67 år gammel.

Marshalls kone, Carrie, døde som 85-årig den 20. marts 1971. Hun boede på dette tidspunkt i lejligheden i Marshall Chess Club, hvor hun havde været sekretær i 55 år. Hun havde også været en god støtte for Marshall, da hun fx sørgede for alle praktiske gøremål og aftaler i skakverdenen.

Et par anekdoter:

En gang spillede Marshall med en, der var indlagt på et sindsygehospital. Efter partiet ville den indlagte vise sin påskyndelse og udskrev straks en check på 1 million dollars. Om der var dækning, vides ikke.

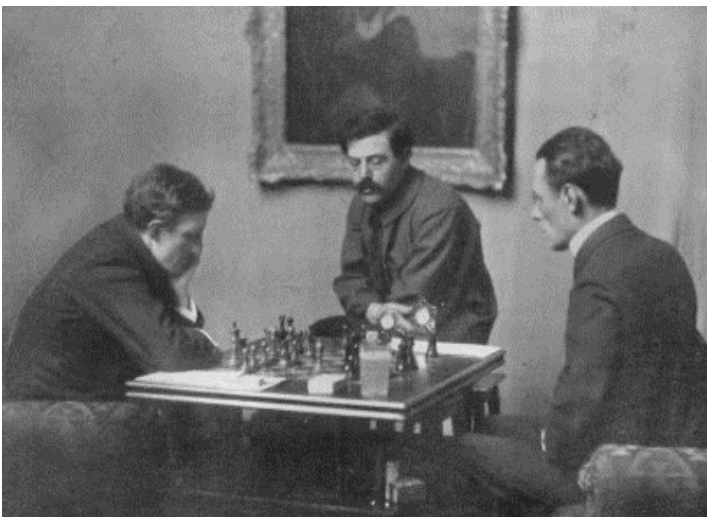
En gang i Marshall Chess Club havde han givet en begynder skaklektioner og sagde: ”se den fyr, for seks uger siden kunne han ikke mere end sætte brikkerne op – og nu, kan han ikke engang finde ud af det!”

En gang var familien Marshall økonomisk på spanden. Men en rig forretningsmand, Louis Wolff, tilbød ham et noget specielt job. Han skulle have et fint jakkesæt på med en hvid knaphulsblomst. Det eneste han herefter skulle, var at gå rundt i forretningen i New York – intet andet. Efter en uge blev Marshall fyret, da han ikke kunne klare jobbet.

THE MASTER AND THE MIDGET

Marshall mod Reshevsky – begge USA-mestere, dog ikke på samme tid.
Til højre Frank Marshall og Carrie 2 uger før Franks død.

UNITED STATES OF AMERICA

STATE of Ill.
 COUNTY of Franklin
 I, Frank Marshall, Native and Local Citizen
 of the United States, hereby apply to the Department of State, at Washington, for a passport for myself, accompanied by my wife, Carrie Marshall, and minor children,
 as follows: Self Male Age 67 Years
 of Ill. and born at Chicago, Ill.

I solemnly swear that I was born at Franklin Park, Ill. in the State
 of Ill. on or about the 10. day of August, 1871,
 that my father is citizen of the United States, that I am admitted to the
 United States as applicant of evidence being 12.50 dollars by the stage of
Chicago, Ill. where I follow the occupation of Chess
 that I am about to go abroad temporarily and that I intend to return to the United States
 within 1 year of the purpose of residing and performing the duties of
 citizenship therein.

OATH OF ALLEGIANCE.
 Further, I do solemnly swear that I will support and defend the Constitution of the
 United States against all enemies foreign and domestic; that I will bear true faith and alle-
 giance to the same; and that I will bear true faith and allegiance to the same, and that I will support and defend the same, within my legal jurisdiction to
 the best of my ability.

Signature of the Applicant Frank Marshall
 Signature of the Applicant's Wife Carrie Marshall
 Signature of the Applicant's Child John Marshall

DESCRIPTION OF APPLICANT.
 Age 67 years, Month April, Day 10
 Sex Male, Color Caucasian
 Height 5' 10" inches, Eyes Blue
 Eyes Blue, Hair Grey
 Complexion Fair, Features Regular
 Name Frank Marshall

IDENTIFICATION.
 I hereby certify that I have known the above-named Frank Marshall
 personally for 35 years, and know him to be a native-born citizen of the
 United States, and that the facts stated in his application are true to the best of my
 knowledge and belief.

Signature of the Officer Richard D. Drake
 Signature of the Applicant Frank Marshall
 Signature of the Applicant's Wife Carrie Marshall
 Signature of the Applicant's Child John Marshall

Marshall, Nardus og Janowsky, 1908. Bemærk deres forskellige attitude – Marshall lidt henslængt, mens Janowsky sidder strunk og ulastelig klædt. Begge soldede dog mange penge på Casino, fx i Monte Carlo.

Til højre ses Marshalls pas, hvor der blandt står, at højden er 178 cm, og øjnene er grå-blå.

Foto fra en stor simultan i 1915 (Oregon Sunday Journal)

Til venstre Frank Rice Marshall – Marshalls søn og Al Horowitz, til højre Carrie og Frank.

Man kan vælge mellem mange gode Marshall partier, men her kommer et, han spillede mod Amos Burn den 12. juni 1900 i Paris. Partiet er ikke specielt velspillet, men der er en fin lille afslutning. Marshalls egne kommentarer gengives under partiet.

Partiet kendes også som ”Pibe-spillet”, og her kan man også hæfte sig ved Amos Burns efternavn.

Hvid: Frank Marshall

Sort: Amos Burn

1. d4 Amos Burn var en meget konservativ spiller, som kunne lide et lukket spil, hvor han kunne forsvare sig i lang tid. Han elskede at ryge pibe, mens han studerede brættet. **1. - d5 2. c4 e6** Burn begyndte at lede i sine lommer efter tobak til sin pibe. **3. Sc3 Sf64. Lg5 Le7**

Burn behøvede ikke at tænke så meget over disse træk, men han havde piben fremme og ledte nu efter en piberenser. **5. e3 0-0 6. Sf3 b6 7. Ld3 Lb7 8. cxd5 exd5** Han begyndte at komme tobak i piben – jeg begyndte at spille hurtigere. **9. Lxf6 Lxf6** Burn begyndte at tænke; og der var stadig ikke gang i piben. Truslen er **Lxh7+ Kxh7, Sg5+**, som kendes som Pillsbury angrebet. **10 ... g6 11. h5 Te8 12. hxg6 hxg6** Nu ledte han efter tændstikker **13. Dc2 Lg7**

14. Lxg6 fxc6 Han strøg en tændstik og virkede nervøs. Han brændte fingrene, og tændstikken gik ud. **15. Dxc6** Den næste tændstik blev tændt **15 ... Sd7 16. Sg5** Han bakkede endelig på piben – men for sent. **16 ... Df6 17. Th8+ Kxh6** Stakkels Burn. Jeg tror, jeg narrede ham. Hvis han bare havde fået gang i piben lidt tidligere, kunne det have været en anden historie. Han tog det pænt, og vi gav hånd. Og så gik hans pibe ud!

18. Dh7#.

1 - 0

Sommerskak

Tre af klubbens medlemmer har været så flinke at indbyde til sommerskak. Der bliver tre gange sommerskak i år:

Mandag d. 19. juni 2023 hos Louise Malthe Mygind, Rafns Allé 3, 9530 Støvring

Tlf. 22 84 42 72

Mandag d. 10. juli 2023 hos Sven Erik Østergaard, Frugthaven 4, 9520 Skørping

Tlf. 50 82 10 29

Mandag d. 31. juli 2023 hos Peter Langeland, Rugmarken 3, 9530 Støvring

Tlf. 21 24 43 66

Vigtigt: Tilmelding nødvendig senest torsdagen i ugen før på ovenstående telefonnumre!!

Himmerlandsturneringen 2023/ NC

En god og veltilrettelagt Himmerlandsturnering i skak er nu færdigspillet. For Skørping Skakklub blev det en succes idet klubbens bedste spiller vandt turneringen. Fra klubben skal der lyde et kæmpestort tillykke. Vi havde 5 spillere med - I basisklasse 1 var det Arne Christensen og Jakob Søgaard. I basisklasse 2 var det Allan Jensen. I basisklasse 3 spillede Bent Kargaard Nielsen med og vandt med 5½ point 2. præmien, samt en ratingfremgang på 27 point. Se turnerings skemaerne herunder. Ved den afsluttende lynturnering var det igen, igen Per Andreasen der tog stikket hjem, i øvrigt for 6. gang i træk!

Himmerlandsmester 2023 - Peter Jørgen Dam Mikkelsen

Nr	Mesterklassen - Aars 2023		Ro	1	2	3	4	5	6	7	Pts.	Plc.	Rn
1	Peter Mikkelsen	Skørping	2123	⁸ 1	² ³ 1/2	1	⁴ ⁵ 1/2	1	⁶ ⁷ 1	1/2	5½	1	2138
2	Jørgen Jørgensen	Nr. Sundby	2118	⁷ 0	¹ 1/2	⁸ 1	³ 0	⁴ 1/2	⁵ ⁶ 1/2	0	2½		2074
3	Claus Rossen	Viborg	2056	⁶ 1	⁷ 1	¹ 0	² 1	⁸ 1/2	⁴ ⁵ 1/2	1/2	4½	3	2065
4	Jens J. Christiansen	Nr. Sundby	2021	⁵ 1/2	⁶ 1/2	⁷ 0	¹ 1/2	² ³ 1/2	⁸ 1/2	1/2	3		2007
5	Søren Grønhøj	Aars	1862	⁴ 1/2	⁸ 1/2	⁶ ⁷ 1/2	1/2	¹ 0	² ³ 1/2	⁸ 1/2	3		1889
6	Benny Grønhøj	Aars	1948	³ 0	⁴ ⁵ 1/2	⁸ 1/2	1	⁷ 0	¹ 0	² 1	3		1950
7	Thomas H. Suarez	Viborg	2036	² 1	³ ⁴ 0	⁵ 1	⁶ 1/2	⁸ 1	¹ 1	1/2	5	2	2059
8	Hugo Falberg	Aalborg	1849	¹ 0	⁵ ² 1/2	⁶ 0	³ 0	⁷ 1/2	⁴ 0	1/2	1½		1836

Nr	Basisklasse 1 - Aars 2023		Ro	1	2	3	4	5	6	7	Pts.	Plc.	Rn
1	Niels Pedersen	Aars	1710	⁸ 0	² ³ 1/2	1	⁴ ⁵ 1	⁶ ⁷ 1	1	1	5½		1722
2	Uffe Hellsten	Aalborg	1715	⁷ ¹ 1	⁸ 1/2	³ ⁴ 1/2	1	⁵ ⁶ 1/2	1	1	5½	2	1739
3	Kim Pors	Aalborg	1485	⁶ ⁷ 1	1	¹ ² 0	0	⁸ 0	⁴ ⁵ 1	0	3		1478
4	Jakob Søgaard	Skørping	1529	⁵ ⁶ 1	⁷ ¹ 1/2	1	0	² ³ 1/2	0	⁸ 1/2	3½		1529
5	Karsten Horslund	Viborg	1429	⁴ 0	⁸ 0	⁶ ⁷ 0	¹ ² 1	0	0	³ 1	2		1400
6	Arne Christensen	Skørping	1519	³ 0	⁴ ⁵ 1/2	⁸ 1	0	⁷ ¹ 1	0	² 0	2½		1479
7	Kjeld Johansen	Aars	1691	² 0	³ ⁴ 0	0	⁵ ⁶ 0	⁸ 0	0	¹ 0	0		1678
8	Johann Stanislaus	Aalborg	1700	¹ 1	⁵ ² 1	⁶ ³ 1/2	1	⁷ ⁴ 1	¹ ² 1/2	6	1	1	1729

Nr	Basisklasse 2 - Aars 2023		Ro	1	2	3	4	5	6	7	Pts.	Plc.	Rn
1	Gunner Andreasen	Brønderslev	1214	⁸ 1	² ³ 1	1	⁴ ⁵ 1	⁶ ⁷ 1/2	0	1	5½	2	1331
2	Jan Nielsen	Aars	1136	⁷ ¹ 0	0	⁸ 1/2	³ ⁴ 0	0	0	⁵ ⁶ 0	1/2		1042
3	Willads Rønnow-Juul	Aars	1257	⁶ ⁷ 0	¹ ² 1/2	0	1	⁸ 1	⁴ ⁵ 0	1	3½		1239
4	Allan Badsbjerg	Nr. Sundby	1325	⁵ ⁶ 1	⁷ ¹ 1	1	0	² ³ 1	1	⁸ 1	6	1	1386
5	Peter Sørensen	Aars	1167	⁴ 0	⁸ 0	⁶ ⁷ 0	¹ ² 1	¹ ² 1/2	1	³ 0	2½		1147
6	Bent H. Christensen	Nr. Sundby	1294	³ 1	⁴ ⁵ 0	⁸ 1	1	⁷ ¹ 0	1	² 1	5		1326
7	Jørgen Madsen	Aars	1192	² 1	³ ⁴ 1/2	0	⁵ ⁶ 0	⁸ 1	0	¹ 0	2½		1161
8	Allan Jensen	Skørping	1161	¹ 0	⁵ ² 1	⁶ ³ 1/2	0	⁷ ⁴ 0	1	¹ ² 0	2½		1143

Himmerlandsmesteren viser hvad han kan v/Peter M.

Klubbladet opfordrede straks efter, at Peter Mikkelsen var blevet Himmerlandsmester 2023, championen til at kommentere et af sine gode partier fra Aars. Det lykkedes denne gang, så vi overlader straks ordet til mesteren selv:

Hvid: Peter Mikkelsen, Skørping

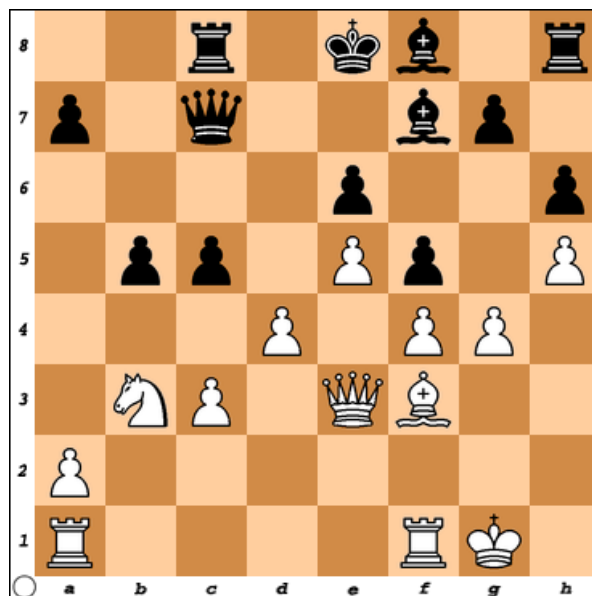
Sort: Benny Grønhøj, Aars

Spillet i Aars d. 15.05.2023

1, d4 Sf6 2, Sf3 c6 3, g3 d5 4, Lg2 Jeg vælger en stille og rolig udvikling, da Benny ikke er kendt som "positionsspiller", men som "tjubangspiller". **4, - Lf5, 5, c4 dxc4(?)** Lidt unøjagtigt, som fortsættelsen viser. **6, 0-0 e6 7, Sc3 Dc7? 8, Se5!** Udnytter f4-c7-diagonalen, og hvid står klart bedst. **8, - Sd5** Bedre er 8, - Sbd7. **9, e4 Sxc3 10, bxc3 Lg6 11, Sxc4** Her var jeg rigtig glad. **11, - f6?! 12, Lf4 Dd7 13, h4!? Sa6 14, h5 Lf7 15. e5 Sc7** Nu står hvid overvældende.

MEN: Det er her, hvor jeg skal passe på mod Benny. Jeg spiller lidt unøjagtigt i det følgende, og det er ikke godt mod Benny... Her bør jeg spille 16, h6!, men ak, jeg spiller **16, g4? Sd5 17, Dd2 b5 18, Sa5 Dc7 19, Sb3 Sxf4 20, Dxf4 Tc8 21, De3 h6?** Bedre er 21, - fxe5, men hvid har fordel. **22, f4 f5 23, Lf3 c5?**

Benny bliver for ivrig. Nu kommer mit angreb:

24, gxf5 Hvis han nu spiller 24, - exf5, så følger 25, d5 osv. **24, - c4 25, fxe6 Lxe6**

26, Sd2 b4 Alt eller intet!!! **27, Le4 a5** **28, Lg6+ Lf7** **29, f5 bxc3** **30, Se4 Lxg6**
31, hxg6 og Benny opgav få træk senere. **1 – 0**

Et parti, hvor jeg hele tiden forsøger: Keep it simple.... – Dejligt at få revanche.
Tak til Aars og Henning Larsen for endnu en velorganiseret turnering...

Peter Mikkelsen

Fra Himmerlandsturneringen i næstsidste runde, Jørgensen (tv) mod Grønhøj

Fra samme runde Mikkelsen mod Grønhøj, den yngre!
Begge billeder fra Mesterklassen.

Efter generalforsamlingen i marts består klubbens bestyrelse af:

Formand: Niels Christian Davidsen tlf. 53 29 97 45 - mail: ncdhellum@mail.dk

Kasserer: Brian Pedersen tlf. 61 83 56 17 - mail: brian_d_pedersen@hotmail.com

Øvrige medlemmer:

Rasmus Thor Kristiansen tlf. 60 46 35 72 - mail: broder-rasmus@hotmail.com

Jakob Søgaard tlf. 23 25 22 02 - mail: soegaard1951@gmail.com

Bent Kargaard Nielsen tlf. 40 55 99 42 mail: nielsen_bent_k@antagonica.com

Et par billeder fra årets gang i skakklubben - foto NC

Inden en holdkamp i 2. division, hvor vi spiller i de gode lokaler hos Eurotechnic, hvilket klubben sætter stor pris på, og vore modstandere roser meget!! Nederste foto er fra foredrag med Per Andreasen den 2. januar i år.

KALENDER

- 14. 8. - klubben åbner
- 19.8.- skak på torvet - byfest
- 21.8. - hyggeskak + evt. tilmelding til klubturnering
- 28.8. - 1. runde klubturnering
- 04.9. - 2. runde klubturnering
- 11.9. - 3. runde klubturnering
- 18.9. - udsatte partier
- 18.9. - 4. runde klubturnering
- 25.9. - 4. runde klubturnering
- 2.10. - 5. runde klubturnering
- 9.10. - 6. runde klubturnering
- 16. 10. - udsatte partier
- 20.10. - Løvfaldsturnering
- 21.10. - løvfaldsturnering
- 22.10. - Løvfaldsturnering
- 23.10.- 7. runde klubturnering
- 29.10.- 1. runde 2. div.gr. 4
- 30.10. 1. runde holdturnering
- 6.11. - Pokalturnering indledende runde

Redaktion:

Hans Andersen 29 62 77 17

hansandersen53@gmail.com

N. C. Davidsen 53 29 97 45

ncdhellum@mail.dk

Stor tak til: Peter Mikkelsen - Brian Pedersen - Bent Kargaard (billeder)

Redaktionen modtager meget gerne indlæg til næste klubblad,,